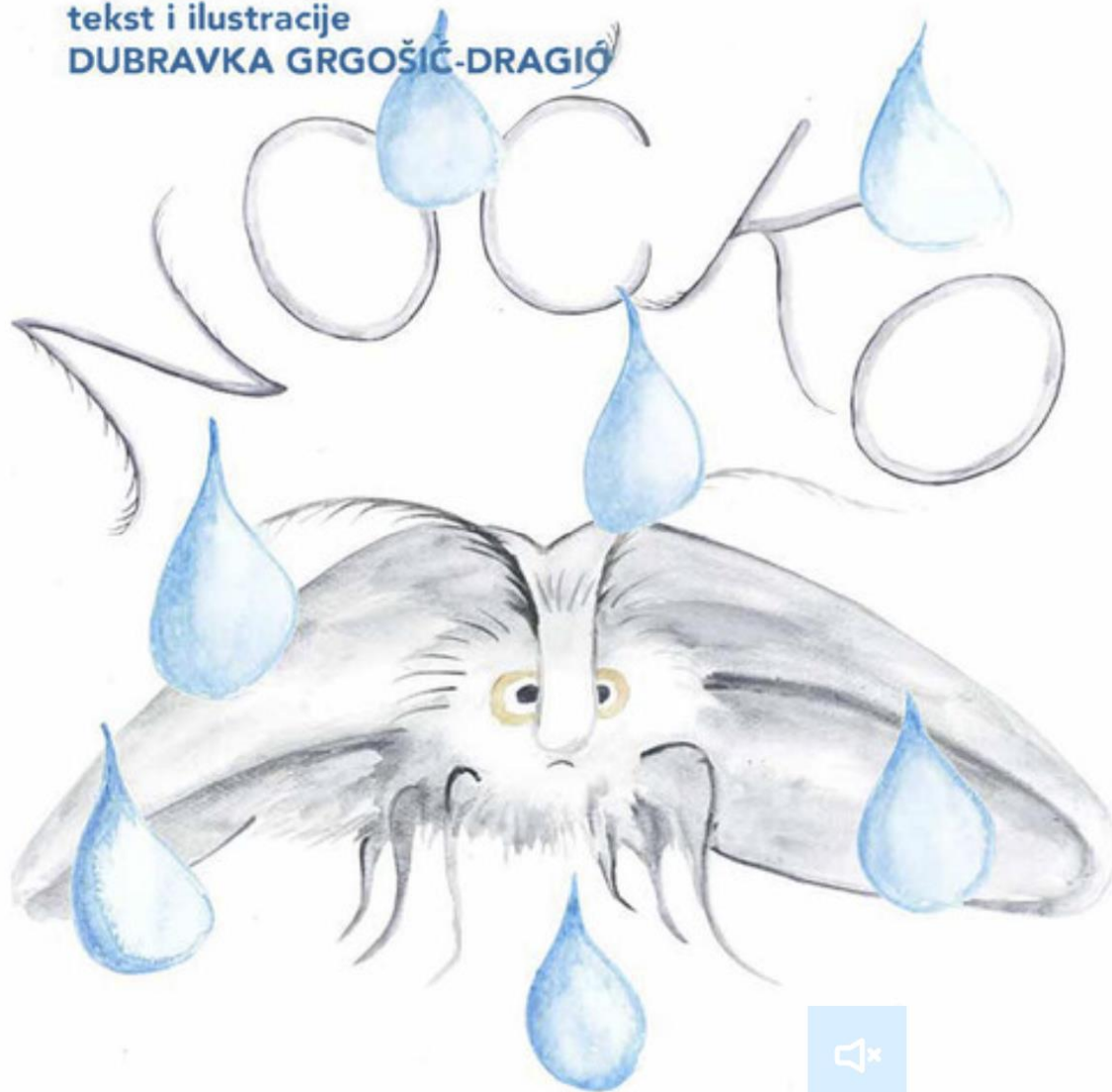

tekst i ilustracije
DUBRAVKA GRGOŠIĆ-DRAČIĆ

U JEDNOM GRADU, BAŠ BLIZU VRTIĆA NALAZIO SE PREKRASAN,
VELIKI PARK. UKRAŠAVALE SU GA GREDICE PUNE NJEŽNE, ZELENE
TRAVE I MIRISNOG, RAZNOBOJNOG CVIJEĆA.

PROLAZNICI SU UŽIVALI U NJIHOVOJ LJEPOTI I MIRISU, A
CVIJEĆE, KAO DA JE TO ZNALO, UZDIZALO JE SVOJE NJEŽNE
LATICE IZNAD VLATI TRAVE TRUDEĆI SE IZGLEDATI ŠTO LJEPŠE.

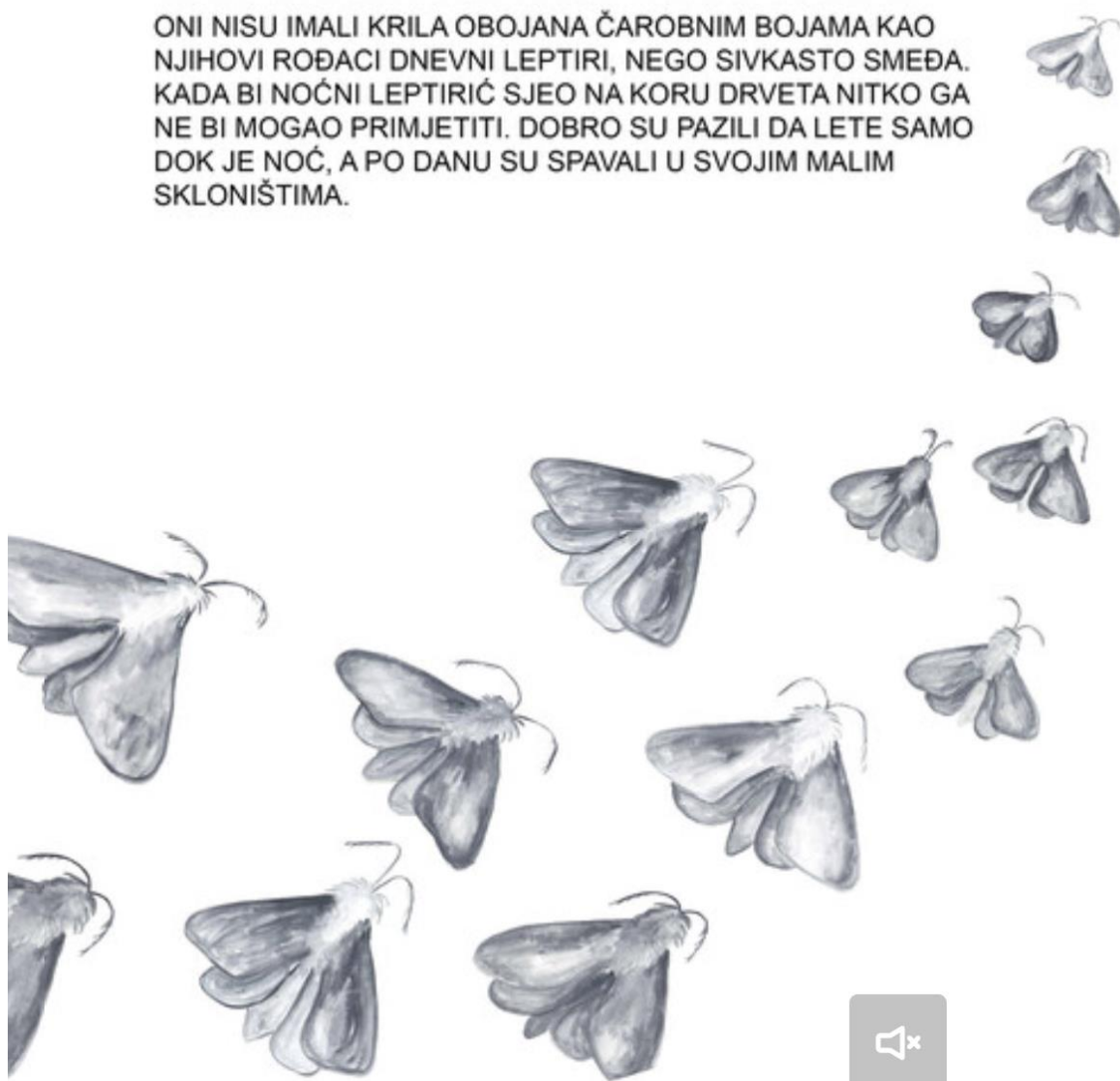
ZAJEDNO S CVIJEĆEM, U PARKU SU ŽIVJELI LEPTIRI. SVOJIM ŠARENIM
KRILIMA NADMETALI SU SE U LJEPOTI. LETJELI SU OD CVIJETA DO
CVIJETA SLADEĆI SE NEKTAROM.

KADA BI SE SPUSTIO MRAK, A SVJETILJKE ZALJUBLJENIH
KRIJESNICA OBASJALE USNUO PARK, DOGAĐALA SE ČUDESNA
IGRA NEOBIČNIH STVORENJA. TADA BI SE PO PARKU RAZLETJELO
BEZBROJ NOĆNIH LEPTIRA.

ONI NISU IMALI KRILA OBOJANA ČAROBNIM BOJAMA KAO
NJIHOVI ROĐACI DNEVNI LEPTIRI, NEGO SIVKASTO SMEĐA.
KADA BI NOĆNI LEPTIRIĆ SJEO NA KORU DRVETA NITKO GA
NE BI MOGAO PRIMJETITI. DOBRO SU PAZILI DA LETE SAMO
DOK JE NOĆ, A PO DANU SU SPAVALI U SVOJIM MALIM
SKLONIŠTIMA.

MEĐU NJIMA JE BIO I JEDAN MALI, ZNATIŽELJNI NOĆNI LEPTIR KOJI NIJE ŽELIO IĆI NA SPAVANJE KAD I NJEGOVI PRIJATELJI. ON JE TAKO SILNO ŽELIO BUDAN DOČEKATI DA SUNCE SVOJIM SJAJEM DONESE JUTRO U PARK. ZVAO SE NOČKO. ŽELIO JE POLETJETI PREKO ŠARENOG CVIJEĆA UŽIVAJUĆI U BOJAMA LATICA OSVJETLJENIH SUNCEM.

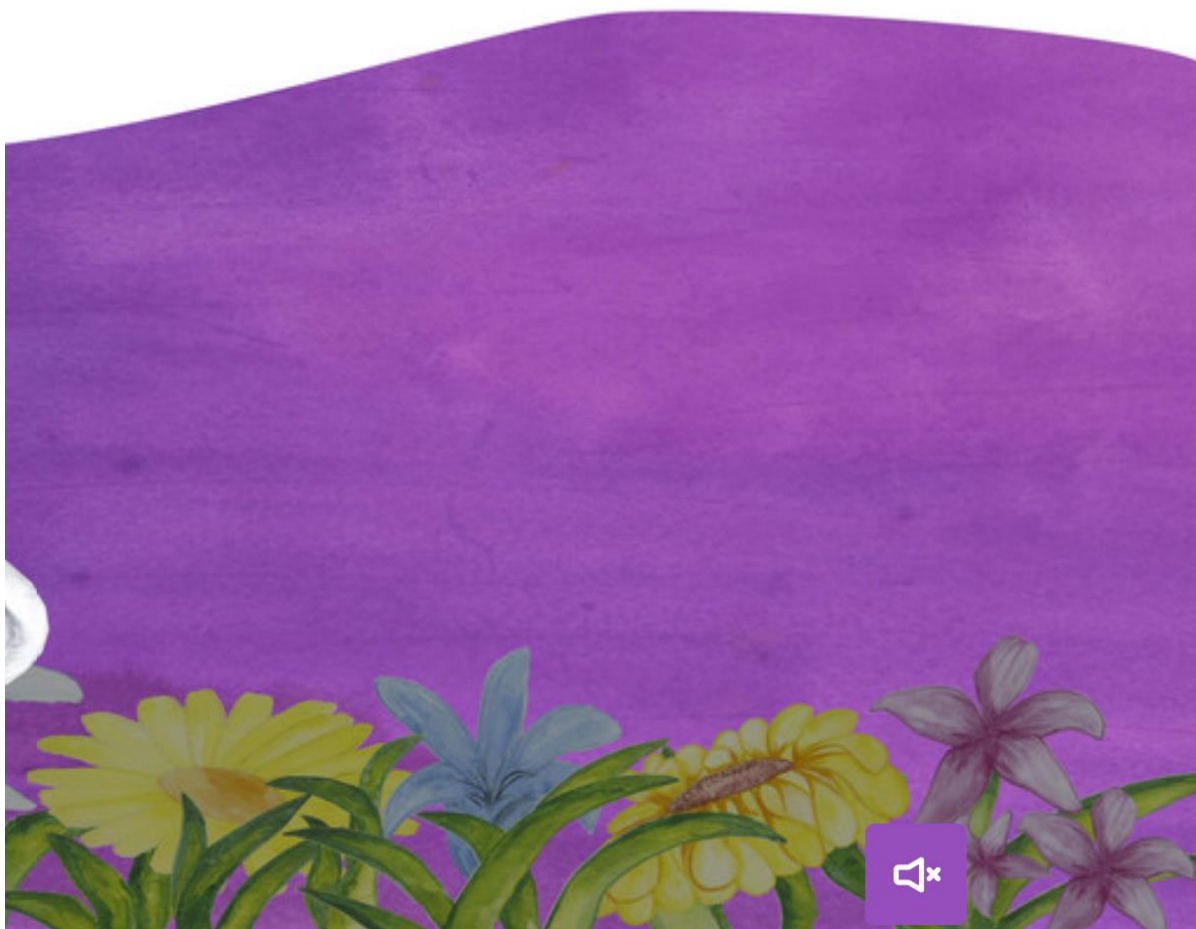
JEDNE NOĆI, KADA SU DRUGI NOĆNI LEPTIRI VEĆ ODLAZILI
PREMA SVOJIM SKLONIŠTIMA, NOČKO JE ODLUČIO OSTATI
NA LIVADI I DOČEKATI IZLAZAK SUNCA. NJEGOVI PRIJATELJI
SU GA ZVALI: „NOČKO! DOĐI, IDEMO DOMA! GDJE SI?“ ALI
ON SE NIJE JAVLJAO. SJEO JE NA JEDAN CVIJET I ČEKAO
JUTRO.

BIO JE SAM I UPLAŠEN. JOŠ SE NIKADA DO SADA NIJE ODVAJAO OD
SVOJE VELIKE OBITELJI I PRIJATELJA. ALI NJEGOV STRAH JE
NADVLADALA ZNATIŽELJA. SVE SE VIŠE VESELIO ŠTO ĆE NAPOKON
UPOZNATI I DNEVNE LEPTIRE. NADAO SE DA ĆE S NJIMA ZAJEDNO
LETJETI.

UZBUĐENO JE DRHTURIO NA CVIJETU DOK SE POLAKO POJAVLJIVALO
SUNCE. NA SVOJIM MALIM, SIVKASTIM KRILIMA OSJETIO JE TOPLINU. U
SEBI JE POMISLIO: „O KAKO SAM SRETAN! OVAKO PREKRASNE BOJE
JOŠ NISAM VIDIO!“

U TOM TRENUTKU POČELI SU DOLAZITI LEPTIRI PREKRASNIH, RAZNOBOJNIH KRILA. TO JE BILO NEŠTO NAJLJEPŠE ŠTO JE IKADA VIDIO. MALI NOĆNI LEPTIR JE ODLUČIO. PODIGAO JE SVOJA NJEŽNA TICALA, ZATREPERIO SA SVIH ŠEST NOŽICA, RAŠIRIO KRILA I POLETIO RAVNO PREMA NJIMA.

TRUDIO SE ŠTO BRŽE MAHATI KRILIMA KAKO BI IH SUSTIGAO
ALI KADA IM JE DOŠAO SASVIM BLIZU ONI GA NISU NI
POGLEDALI. SAMO SU LETJELI OD CVIJETA DO CVIJETA.
NOČKO JE POVIKAO ZA NJIMA: „HEJ! PRIČEKAJTE! ŽELIM I JA
S VAMA LETJETI PARKOM!”

TEK TADA SU DNEVNI LEPTIRI VIDJELI DA IM SE PRIDRUŽIO. POGLEDALI SU GA I REKLI: „PA TKO JE OVO? VIDI KAKO SAMO RUŽNA KRILA IMA! MAKNI SE OD NAS, TI NISI KAO MI! NE MOŽEŠ S NAMA LETJETI. NAŠA SU KRILA LIJEPA, PUNA PREKRASNIH BOJA, A TI SI OBIČAN, NEUGLEDNI, NOĆNI LEPTIR. KAKO SI NAM SE SAMO USUDIO PRIBLIŽITI?“

TADA SU ODLETJELI. NOĆKA SU OSTAVILI SAMOG I TUŽNOG. TIHO JE
PROŠAPTAO: „PA MISLIM DA BOJA NA KRILIMA NIJE VAŽNA ZA
PRIJATELJSTVO.“ SPUSTIO SE NA CVIJET I ZAPLAKAO.

PLAKAO JE TAKO DUGO DA NIJE NI PRIMIJETIO DA JE POČELA PADATI
KIŠA. NIJE MU BILO VAŽNO ŠTO ĆE MU ONA NAMOČITI KRILA. IONAKO
SU MU REKLI DA JE RUŽAN. ALI KIŠA NIJE DUGO PADALA. IZA OBLAKA
SE POJAVILO SUNCE, A ZAJEDNO S NJIM NEBOM JE ZASJALA
PREKRASNA DUGA.

„NE PLAČI LEPTIRIČU.“ REKLA MU JE DUGA, „JA ĆU TI DATI
DJELIĆ SVAKE MOJE BOJE I TAKO OBOJITI TVOJA KRILA. NITI
JEDAN LEPTIR NIJE VIDIO TAKVU BOJU. ALI KAKO SE BUDE
PRIBLIŽAVALA NOĆ, TAKO ĆE BOJE S TVOJIH KRILA
NESTAJATI. ALI OSTAT ĆE ZAUVIJEK SJATI U TVOM MALOM,
DOBROM SRCU.

I TAKO, JEDNA PO JEDNA DUGINA BOJA SPUŠTALA SE NA NJEGOVA
KRILA SVE DOK NISU BILA POTPUNO OBOJENA. BILE SU TO NAJLJEPŠE
BOJE KOJE SI JE MALI NOĆNI LEPTIR MOGAO ZAMISLITI. TICALIMA JE
OBRISAO SUZE I POLETIO IZNAD ŠARENIH, MIRISNIH CVJETOVA. KADA
SU GA VIDJELI DNEVNI LEPTIRI PITALI SU SE TKO JE Taj PREDIVNI
LEPTIR I BI LI SE HTIO DRUŽITI S NJIMA?

The background of the page is decorated with numerous watercolor-style droplets in shades of green, blue, and purple. Some droplets are partially cut off by the left edge of the frame. The text is centered in the middle of the page, overlaid on the droplets.

DOLETJELI SU U NJEGOVU BLIZINU I PITALI GA MOGU LI ONI
LETJETI S NJIM? NOČKO SE SAMO NASMIJEŠIO I POZVAO IH U
IGRU. BILO IM JE TAKO LIJEPO DA NISU NI PRIMIJETILI KAKO SE
PRIBLIŽAVA NOĆ I KAKO SU BOJE NA NJEGOVIM KRILIMA GOTOVO
NESTALE. ALI ONE VIŠE NISU NI BILE VAŽNE JER ZA
PRIJATELJSTVO NIJE BITAN IZGLED KRILA.

